

Warszawa, dnia 23 lutego 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1004/20

1.

2. WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

4. Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

5. Sędziowie: SO Adam Bednarczyk

6. SR del. Małgorzata Nowak – Januchta (spr.)

7. protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek

8. przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

9. po rozpoznaniu dnia 23 lutego 2022 r.

10. sprawy Ł. K. syna D. i A., ur. (...) w W.

11. oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 2 kk

12. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

13. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

14. z dnia 20 lipca 2020 r. sygn. akt III K 864/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

16.- ustala, że oskarżony jechał ul. (...) z kierunku ul. (...) w kierunku ul. (...);

17.-orzeczoną karę pozbawiania wolności łagodzi do 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze.

19. SSO Jacek Matusik SSO Adam Bednarczyk SSR del. Małgorzata Nowak - Januchta

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1004/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

a. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 20 lipca 2020 r., sygn. akt III K 864/19

b. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

o.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

o.12.1. Ustalenie faktów

o.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		Ł. K.	Niekarany Sytuacja majątkowa	Karta karna k. 397 Informacja e - (...) k. 396
o.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

o.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Niekarany Sytuacja majątkowa	Karta karna Informacja e - (...)	Załączone dokumenty urzędowe zostały sporządzone w przepisanej prawem formie przez organy do tego uprawnione, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów.

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrońca oskarżonego w złożonej przez siebie apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>a) obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.:</p> <p>- art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie przez Sąd I instancji zasady</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

swobodnej oceny dowodów i popadnięcie w dowolność ocen, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy, poprzez przyjęcie, że do obrażeń A. C. przyczynił się wypadek spowodowany przez oskarżonego, a nie brak zapiętych pasów bezpieczeństwa

- art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k. poprzez nie zastosowanie tych przepisów w sytuacji gdy oskarżony został już skazany za przedmiotowy czyn wyrokiem IV W 2394/19

- art. 410 k.p.k. poprzez zaniechanie oparcia wyroku na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, tj. dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego oraz dowodu z załączonego wyroku w sprawie IV W 2394/19

b) błąd w ustaleniach faktycznych, będący konsekwencją naruszenia przepisów postępowania, a mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez przyjęcie, że oskarżony może być karany za czyn będący przedmiotem postępowania w sytuacji, gdy zapadł już w tej sprawie wyrok oraz że A. C. zmarła wskutek obrażeń wywołanych wypadkiem spowodowanym przez oskarżonego

c) rażąco niewspółmierność kary w sytuacji gdy przyczynienie się oskarżonego do zgonu A. C. miało znaczenie drugorzędne wobec niezapięcia pasów przez A. C. co zdaniem biegłego było główną przyczyną zgonu, a co w realiach niniejszej sprawy oznacza rażąco surową karę wymierzoną oskarżonemu

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.

Sąd okręgowy doszedł do przekonania, że wskazane w apelacji uchybienie tj. naruszenie art. 7 k.p.k., a także będące ich konsekwencją błędne ustalenia faktyczne, w niniejszej sprawie nie zaistniały. W odniesieniu do poniesionych zarzutów, a także mając na uwadze kierunek apelacji w ocenie sądu okręgowego sąd I instancji, właściwie oraz z zachowaniem reguł określonych w art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. ocenił cały, należycie zebrany i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne, a następnie wysnuł prawidłowy wniosek o uznaniu oskarżonego za winnego zarzucanego mu przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. Wyniki swego rozumowania sąd rejonowy zaprezentował w odpowiadającym wymogom art. 424 k.p.k., pisemnym uzasadnieniu, w którym szczegółowo przedstawił ustalony stan faktyczny oraz wskazał, w jaki sposób powyższy stan faktyczny ustalił, które dowody uznał za wiarygodne, a którym dowodom tej wiarygodności odmówił.

Zgodnie z tym, co zostało przedstawione powyżej, okoliczność jedynie odmiennej oceny dowodów przedstawiona przez skarżącego nie jest wystarczającą podstawą do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd orzekający w pierwszej instancji, w szczególności – a tak jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy – gdy te oparte zostały o ocenę dowodów pozostającą pod ochroną art. 7

k.p.k., a w przeciwieństwie od przedstawionej przez apelującego, która była jedynie fragmentaryczna i nie uwzględniała wniosków wynikających z całościowej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie. „Błąd ustaleń faktycznych zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a błąd mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut taki nie jest uzasadniony, gdy sprowadza się do zakwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z ustaleniami sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom odmiennego poglądu nie wystarcza do wniosku o popełnieniu przez sąd istotnego błędu ustaleń. Niezbędne jest też wskazanie nieprawidłowości w rozumowaniu sądu w zakresie istotnych ustaleń, czego skarżący nie czyni” (wyrok SA w Krakowie z dnia 06 czerwca 2019 r., sygn. akt II Aka 76/19), stąd też podniesiony w apelacji zarzut jawi się jako niezasadny.

Przechodząc natomiast do związku przyczynowo skutkowego między zachowaniem oskarżonego, a wypadkiem komunikacyjnym, w skutek którego A. C. doznała wielonarządowych obrażeń ciała skutkujących zgonem pokrzywdzonej na miejscu zdarzenia należy przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 9 stycznia 2012 r., sygn. akt V KK 121/11) który sąd odwoławczy w pełni podziela, że przy koncepcji obiektywnego przypisania, która w przypadku przestępstw charakteryzujących się wystąpieniem określonego skutku, a takim jest przestępstwo z art. 177 § 2 k.k., pozwala na jego przypisanie w przypadku wystąpienia związku przyczynowego

między zachowaniem sprawcy a skutkiem, ale również nakazuje rozważyć odpowiedzialność za zwiększone niedopuszczalne ryzyko wystąpienia skutku.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, podkreślić należy, że oskarżony jechał z prędkością nie zapewniającą panowania nad pojazdem, nie dostosował prędkości z jaką się poruszał do warunków panujących na drodze, czym naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 19 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, a zatem w sposób oczywisty zwiększył ryzyko zaistnienia skutku stanowiącego znamię występku drogowego. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, bezpośrednią i jedyną przyczyną zaistnienia wypadku było niewłaściwe zachowanie oskarżonego kierującego pojazdem polegające na niezachowaniu reguł ruchu drogowego. Prędkość z jaką poruszał się oskarżony bezpośrednio przed zdarzeniem mogła wynosić około 100 km/h przy administracyjnie dozwolonej prędkości 50 km/h, była to zatem prędkość niebezpieczna i znacznie przekraczająca dopuszczalną. Sąd miał na uwadze, że A. C. nie zapięła pasów bezpieczeństwa, niemniej jednak to nie brak zapięcia pasów był przyczyną wypadku, a niewłaściwe zachowanie oskarżonego wskazane powyżej. Spowodowanie skutku może być tylko wtedy obiektywnie przypisane sprawcy, gdy urzeczywistnia się w nim niebezpieczeństwo, któremu zapobiec miałyby przestrzeganie naruszonego obowiązku ostrożności. Innymi słowy, spowodowanie skutku może być tylko wtedy przypisane sprawcy,

gdy przestrzeganie przez niego obowiązku ostrożności zapobiegłoby nastąpieniu skutku (vide Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2011 r., sygn. akt IV KK 187/11). Sąd rejonowy w sposób prawidłowy potraktował okoliczność niezapięcia pasów bezpieczeństwa przez pokrzywdzoną jako mającą wpływ na skutek i potraktował jako okoliczność łagodzącą wymiar kary.

Odnosząc się do zarzutu drugiego, wskazać należy, że nie ma racji obrońca obwinionego, podnosząc, że sąd meriti dopuścił się obrazy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k. poprzez nie zastosowanie tych przepisów w sytuacji gdy oskarżony został już skazany za przedmiotowy czyn wyrokiem o sygn. akt IV W 2394/19. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy przestępstwo określone w art. 177 § 1 lub § 2 k.k., popełnione na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, w następstwie którego inna osoba - niebędąca pokrzywdzonym tym przestępstwem - odniosła obrażenia powodujące naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż siedem dni albo poniosła szkodę w mieniu, zgodnie z art. 10 § 1 k.w., stanowi jednocześnie wykroczenie określone w art. 86 § 1 k.w. (vide Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2014 r., sygn. akt I KZP 1/14). W przypadku niniejszej sprawy, taka sytuacja ma miejsce w odniesieniu do obrażeń jakie poniosła pasażerka pojazdu kierowanego przez oskarżonego – N. U.. Mamy zatem do czynienia z idealnym zbiegiem wykroczenia z przestępstwem w sytuacji gdy na skutek wypadku co najmniej jedna osoba doznała obrażeń lekkich, poniżej 7 dni, ponieważ lekkie

obrażenia ciała nie mieszczą się w dyspozycji art. 177 § 1 lub § 2 k.k. Istota tej instytucji sprowadza się do tego, że mimo popełnienia **jednego czynu**, który wyczerpuje znamiona wykroczenia i przestępstwa, sprawca ponosi odpowiedzialność **za dwa czyny zabronione** (vide Lachowski Jerzy (red.), Kodeks wykroczeń. Komentarz).

Tym samym nie sposób zgodzić się z zarzutem obrońcy oskarżonego naruszenia art. 410 k.p.k. poprzez zaniechanie oparcia wyroku na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, tj. wyroku w sprawie IV W 2394/19. Jak również chybiony jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, będący konsekwencją naruszenia przepisów postępowania, a mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez przyjęcie, że oskarżony może być karany za czyn będący przedmiotem postępowania w sytuacji, gdy zapadł już w tej sprawie wyrok oraz, że A. C. zmarła wskutek obrażeń wywołanych wypadkiem spowodowanym przez oskarżonego.

Sąd odwoławczy uznał zaś za zasadny zarzut rażącej niewspółmierności kary, co skutkowało zmianą wyroku poprzez złagodzenie orzeczonej kary dwóch lat pozbawienia wolności do jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Uwzględniając powyższy zarzut sąd odwoławczy miał na uwadze takie okoliczności jak młody wiek oskarżonego, jego dotychczasową niekaralność zarówno za przestępstwa, ale także za wykroczenia drogowe oraz pozytywne wyniki wywiadu środowiskowego, z którego wynika, że oskarżony prowadzi

<p>ustabilizowany tryb życia, pracuje, w komisariacie policji właściwym dla jego miejsca zamieszkania nie odnotowano żadnych zdarzeń, ani interwencji z udziałem oskarżonego, nie było także skarg ze strony sąsiadów, oraz okoliczność, że na skutek zdarzenia miało wpływ niezapięcie pasów przez pokrzywdzoną. Sąd odwoławczy przy podjęciu decyzji o złagodzeniu orzeczonej oskarżonemu kary wziął także pod uwagę okoliczność, że przy karze jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności oskarżony będzie mógł ubiegać się o wykonanie kary pozbawienia wolności w warunkach dozoru elektronicznego. W ocenie sądu okręgowego tak ukształtowana kara spełni swoje cele zarówno prewencji ogólnej jak i indywidualnej. Pozwoli oskarżonemu uświadomić sobie skutek i naganność jego zachowania, a jednocześnie nie będzie nad wyraz surowa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Umorzenie postępowania ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wobec bezskuteczności zarzutów apelacji z przyczyn wskazanych powyżej, skorelowane z nimi wnioski także nie zasługiwały na uwzględnienie.</p>		

<p>5. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
<p>6. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><i>o.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p>a. 1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 20 lipca 2020 r., sygn. akt III K 864/19 został utrzymany w mocy w pozostałym zakresie, przy zmianie polegającej na ustaleniu prawidłowego kierunku poruszania się oskarżonego oraz złagodzeniu kary pozbawienia wolności.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.</p>	
<p>Wobec bezskuteczności zarzutów apelacji zawartych w pkt a) i b) z przyczyn wskazanych powyżej wyrok należało utrzymać w mocy.</p>	
<p><i>o.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p>i. 1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p><i>o.o.1Sąd ustalił, że oskarżony jechał ul. (...) z kierunku ul. (...) w kierunku ul. (...), a także złagodził orzeczoną wobec oskarżonego karę</i></p>	

pozbawienia wolności do jednego roku i sześciu miesięcy.	
Zwięźle o powodach zmiany.	
Z całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżony jechał ul. (...) z kierunku ul. (...) w kierunku ul. (...), a nie odwrotnym, jak błędnie wskazano w opisie czynu zarzucanego i przypisanego oskarżonemu, stąd dokonana zmiana. Biorąc pod uwagę wiek oskarżonego, brak uprzedniej karalności w tym również za wykroczenia drogowe, pozytywny wynik wywiadu środowiskowego, z którego wynika, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia, a także przesłanki odbycia kary pozbawienia wolności w warunkach dozoru elektronicznego, sąd uznał za zasadne złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonego kary do roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie sąd utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem	

szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Ł. K.	III	Sąd na podstawie art. 626 k.p.k. w zw. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi za

postępowanie odwoławcze, uznając, że uiszczenie ich nie będzie dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

7. PODPIS

SSO Adam Bednarczyk SSO Jacek Matusik SSR (del.) Małgorzata Nowak - Januchta

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 20 lipca 2020 r., sygn. akt III K 864/19		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana